

KONTROLNÍ ZJIŠTĚNÍ Z KONTROL VÝKONU PŘENESENÉ PŮSOBNOSTI NA ÚSEKU PAMÁTKOVÉ PÉČE PROVÁDĚNÝCH V ROCE 2016

Závazná stanoviska jako samostatných rozhodnutí podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci „*Rekonstrukce stromořadí a živých plotů, povrchů a mobiliáře – zámecký park v H.*“. Ve výroku tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že rekonstrukce stromořadí a živých plotů, povrchů a mobiliáře v zámeckém parku v H. dle projektové dokumentace „*Rekonstrukce stromořadí a živých plotů, povrchů a mobiliáře v zámecké zahradě v H.*“, zpracované ing. J. Č. v dubnu až září 2014 (dokumentace konkrétně popisovala počet odstraňovaných kusů stromů, počet stromů dotčených redukčním a zdravotním či bezpečnostním řezem; dále popisovala obnovu a dosadbu živých plotů, obnovu travnatých ploch a mlatových ploch) je podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná za podmínek, že 1) *Provedené péstební zásahy budou směřovat k dosažení proporcí definovaných pro dané dřevinné vegetační prvky v PD „Obnova zeleně u h. zámku“ z roku 2006;* 2) *Před zahájením vlastního kácení bude aktualizován a konkretizován jeho skutečný rozsah. Bude zároveň nově provedeno viditelné označení dřevin určených ke kácení. Odstranění konkrétních dřevin ze stromořadí bude následně odsouhlaseno za účasti zástupců státní památkové péče;* 3) *Při realizaci veškerých stavebních prací bude respektována ČSN DIN 18 920 Sadovnictví a krajinářství - Ochrana stromů, porostů a vegetačních prvků a ploch (či stavebních objektů) v památkově chráněném zámeckém areálu;* 4) *Pěstební řezy listnatých stromů na trvalém stanovišti budou z důvodu hodnoty daných nosných vegetačních prvků KP odborně realizovány certifikovaným arboristou;* 5) *Před zahájením dosadby tvarovaných vegetačních prvků budou místa a formy výsadby i velikost nových dřevin odsouhlaseny za účasti zástupců státní památkové péče;* 6) *Před provedením výsadby budou arboristicky upraveny koruny stávajících dřevin v bezprostřední blízkosti nových výsadbových míst tak, aby mladé rostliny měly dostatek pro svůj zdárný růst;* 7) *Při realizaci veškerých nových výsadeb bude respektována ČSN DIN 18 916 Sadovnictví a krajinářství - Výsadby rostlin.* Podmínky výroku, tak jak byly stanoveny, jsou definovány chybně a výrok se vlivem těchto podmínek stal nejednoznačný a nesrozumitelný. Správní orgán měl ve výroku v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu rozhodnout o předmětu žádosti. V podmínce č. 1) však správní orgán odkazuje na dokumentaci, která předmětem žádosti nebyla. Správní orgán stanovil přípustnost záměru v celém rozsahu dle předložené projektové dokumentace, v podmínkách č. 2) a 5) však správní orgán požaduje konkretizaci a odsouhlasení rozsahu odstranění a dosadby stromů, ačkoliv posuzovaná dokumentace obsahovala konkrétní počet odstraňovaných kusů stromů. Dále v podmínce č. 4) požaduje správní orgán, aby péstební řezy byly provedeny „*certifikovaným arboristou*“, ovšem tento pojem je zcela obecný a ani odůvodnění neobsahuje jeho bližší specifikaci. Je v zájmu vlastníka, aby práce byly provedeny kvalitně a hospodárně. Správní orgán pak podle ust. § 29 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči vykonává dozor při obnově kulturní památky. Odborná organizace podle ust. § 32 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči vykonává odborný dohled nad prováděním komplexní péče o kulturní památky. Dále není zřejmé, kteří zástupci památkové péče (viz podmínka 5) budou odsouhlasovat místa a formy výsadby, navíc samotná podmínka o odsouhlasení prací na místě zakládá možnost rozhodování mimo správní řízení, které je k tomu ze zákona o státní památkové péči a ze správního řádu určeno. Vlivem chybně stanovených podmínek je celá výroková část tohoto kontrolovaného rozhodnutí rozporná a nesrozumitelná. Správní orgán musí napříště podmínky výroku stanovovat tak, aby byly jednoznačné, kontrolovatelné a vymahatelné a aby nedocházelo k přenášení rozhodovací pravomoci mimo správní řízení.
2. Správní orgán vydal ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci barevnosti vnější fasády zámku H. Ve výroku tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že barevnost vnější fasády zámku H. definovaná „*na základě poznatků restaurátorského stratigrafického průzkumu omítkových a barevných vrstev na vnější fasádě zámku v H. od BcA. D. Z. Dis. a Bc. L. V. z června 2015*“ a „*na základě dvou návrhů pro řešení nové barevnosti fasády, protože výše uvedený restaurátorský stratigrafický průzkum neobsahoval návrh barevného ani materiálového řešení oprav vnější fasády zámku*“ jako: „*monochromní světle okrový plášť s okenním ostěním zdůrazněným v pískovcové barvě (návrh Ing. arch. L. P., odsouhlasená radou města H. v září 2015)*“ je dle podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná za těchto podmínek: 1) Bude provedena monochromní varianta nátěru na celou fasádu včetně soklu ve světle okrovém odstínu KEIM 9057; 2) Barva použitá na ostění oken bude v pískovcovém odstínu KEIM 9268; 3) Barevný nátěr fasády bude na vápenné bázi, a to KEIM SOLDALIT ARTE. Jak je zřejmé ze spisové dokumentace, žádost byla účastníkem řízení podána obecně „*k plánovaným stavebním úpravám a restaurování*“ a její přílohou byl restaurátorský stratigrafický průzkum omítkových a barevných vrstev na vnější fasádě zámku z června 2015. K této žádosti si správní orgán dne 17.08.2015 vyžádal písemné vyjádření odborné organizace památkové péče (dále též „*NPÚ*“). To obdržel 14.09.2015 a odborná organizace v něm píše, že v uvedené restaurátorské zprávě, která je přílohou žádosti, není popsán návrh barevného ani materiálového řešení opravy vnější fasády zámku, proto došlo v průběhu řízení k vypracování dvou návrhů pro řešení nové barevnosti této fasády. NPÚ tyto varianty popisuje a následně se přiklání k prvnímu návrhu monochromní výmalby se zdůrazněním ostění. Správní orgán s písemným vyjádřením seznámí účastníka řízení, ten do protokolu uvádí, že byl schválen odstín barvy pro ostění. Následně správní orgán vydal kontrolované rozhodnutí. Jak vyplývá ze

spisové dokumentace, žádost o závazné stanovisko nesplňovala náležitosti dle ust. § 45 odst. 1 správního řádu, kde je uvedeno, že z ní musí být patrné, o co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. V tomto řízení byla řešena barevnost fasády zámku, její návrhy však podání neobsahovalo. Správní orgán měl tedy postupovat v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu a v tomto případě, kdy žádost neměla předepsané náležitosti, měl vyzvat žadatele k jejich odstranění, poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučit jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; případně mohl správní orgán řízení přerušit. Toto však správní orgán neučinil a žádost vlastníka pouze s průzkumy odeslal k písemnému vyjádření odborné organizace. Teprve v průběhu zpracování písemného vyjádření byly správnímu orgánu žadatelem předloženy dva variantní návrhy barevnosti fasády. Dále ve výroku kontrolovaného rozhodnutí je uvedeno, že správní orgán rozhodoval na základě „dvou návrhů pro řešení nové barevnosti fasády“, přičemž ale rozhodl pouze o jednom z nich (monochromní výmalba se zdůrazněním ostění). V případě variantních řešení je však správní orgán povinen rozhodnout ve výroku o každé variantě samostatně a z hlediska zájmů státní památkové péče k ní stanovit přípustnost či nepřípustnost, přičemž v odůvodnění pak správní orgán své rozhodnutí musí řádně zdůvodnit. Dále je potřeba říci, že ve spise chybí doklad o doručení rozhodnutí účastníku řízení, a to i přes to, že právě prokazatelné zákonné doručení má vliv rozběhnutí lhůty pro odvolání, případně na nabytí právní moci rozhodnutí a jeho vykonatelnost.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko ve věci „Plánovaná údržba zeleně a kácení v parcích před a u hotelu XY v O.“. Ve výroku tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že plánovaná údržba zeleně a kácení v parcích před a u hotelu, spočívající v kácení 8 ks vrby smuteční (*Salix alba Tristis*), v pokácení 1 ks borovice hedvábné (*Pinus strobus*) a ořezu skupin tisů červených (*Taxus baccata*) v parku před hotelem, a dále v kácení 2 ks vrby bílé (*Salix alba*) a v kácení 2 ks smrku ztepilého (*Picea abies*) v parku u hotelu, jsou podle předložené PD je ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustná, pokud budou dodrženy podmínky, které správní orgán stanovil v bodech 1/ až 3/ výrokové části rozhodnutí.

V bodě 1. výrokové části správní orgán stanovil podmínku, že „nebude realizováno kácení stromů č. 14/SAT a 15/SAT (vrba bílá smuteční *Salix alba Tristis*) na pozemku parc. č. 439/6, číslování dle výkresu č. 1 „Centrální park XX – Návrh kácení“ a stromu č. 76/SA (vrba bílá, *Salix alba* na pozemku parc. č. 439/8, číslování dle výkresu č. 101 „XX – Návrh kácení“). Dále uvedl: Tyto stromy budou ošetřeny ořezem – zkrácením kosterních větví o cca 2 m při zachování přirozeného zaoblení tvaru korun. Následně bude u těchto stromů prováděn průběžně (jednou za 3 až 7 let) ořez výmladků, jejichž síla by neměla přesáhnout 2cm. Zatékání dešťové vody do případných dutin v blízkosti hlavního větvení těchto stromů bude zamezeno zastřešením.

V bodě 2) výrokové části správní orgán uvedl: Při odstraňování ostatních dřevin navržených ke kácení bude postupováno tak, aby nedošlo k poškození okolních dřevin a bylinných porostů.

V bodě 3) správní orgán stanovil: Stromy č. 133/PST (borovice vejmutovka, *Pinus strobus*, na pozemku parc. č. 439/6, číslování dle výkresu č. 1 „Centrální park na XX – Návrh kácení), č. 4/PA (smrk ztepilý, *Picea abies*, na pozemku parc. č. 439/8, číslování dle výkresu č. 101 „XX – Návrh kácení) je možné pokácet bez náhrady – není nutná náhradní výsadba.

Pokud správní orgán dospěl k závěru, že část záměru uvedeného v žádosti, v tomto případě kácení č. 14/SAT a 15/SAT, dále stromu č. 76/SA, nelze realizovat, měl rozhodnout o nepřípustnosti části záměru v samostatném výroku. Ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči umožňuje správnímu orgánu rozhodnout dvojím způsobem, a to a) pozitivně, tj. vyslovit přípustnost zamýšlených prací a stanovit základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést, nebo b) negativně, tj. vyslovit nepřípustnost, avšak již bez připojování jakýchkoli podmínek.

Podmínkami, které správní orgán v bodě 1. výrokové části stanovil pro následnou úpravu dřevin a opatření proti zatékání srážkové vody do případných dutin, správní orgán rozhodoval o něčem, co nebylo předmětem žádosti a není zřejmé, o jaký konkrétní skutkový stav věci se má jednat. Neuvedl, jakým konkrétním zastřešením bude vnikání srážkové vody zamezeno a kde má být provedeno. Také ořez výmladků, které se mají provést za 3 až 7 let není jako podmínka jednoznačný. Ponechal na vůli žadatele, kdy a v jakém rozsahu budou v budoucnu práce provedeny. Obsah výrokové části musí být dostatečně určitý a jednoznačný a nelze rozhodovat nad rámec zákona, resp. o tom, o co žadatel nežádal.

Také bod 2) výrokové části závazného stanoviska není jednoznačný a určitý, neboť nespécifikuje, o jaké konkrétní poškození při odstraňování dřevin navržených ke kácení, by mohlo dojít, čemu a jak by mělo být zabráněno. Bod 3) výrokové části uvádí, že „je možno kácet bez náhrady – není nutná náhradní výsadba“. Není zřejmé, proč správní orgán v tomto bodě uvedl, že se jedná o kácení bez náhrady. Dle žádosti bylo předmětem řízení odstranění dřevin bez náhrady. Části věty „je možné kácet bez náhrady – není nutná náhradní výsadba“ nelze považovat za podmínku. Pokud tím chtěl správní orgán vyslovit doplněk záměru resp. doporučení, není pro to místo ve výrokové části závazného stanoviska, jak je již výše uvedeno.

4. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko ve věci „plánovaného restaurování oltářního obrazu Umučení sv. Bartoloměje ve farním kostele sv. Bartoloměje v N.“.

Ve spise není doložen doklad o vlastnictví obrazu (např. ve smyslu ust. § 44a zákona o státní památkové péči čestným prohlášením vlastníka), ani oprávnění pro žadatele jednat v řízení.

Jedná se o movitou kulturní památku zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek ČR. Ve výrokové části závazného stanoviska ani v návěti není uvedeno, že se jedná o kulturní památku, chybí identifikace. Ve výrokové části pak správní orgán opomněl uvést odkaz na ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči. Opomenutí nebo vada v odkazu na příslušné ustanovení právního předpisu sama o sobě nemá vliv na nezákonnost rozhodnutí, v daném případě však není vůbec z rozhodnutí seznatelné, že se jedná o dílo výtvarného umění ve smyslu § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči, a že v takovém případě může provádět obnovu kulturní památky nebo jejich částí fyzické osoby na základě povolení vydaného dle ust. § 14a zákona o státní památkové péči. Specifikaci KP uvedl správní orgán až v odůvodnění. Také neuvedl ve výrokové části odkaz na § 10 vyhlášky č. 66/1988 Sb. (dále též: „vyhláška“). Rozsah a obsahové náležitosti restaurátorské zprávy upravuje právě ust. § 10 odst. 4 prováděcí vyhlášky. Výroková část musí obsahovat odkazy na příslušná ustanovení právních předpisů, na jejichž základě bylo správní rozhodnutí vydáno. Správní orgán měl postupovat ve smyslu ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

Ve výroku tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že záměr restaurování oltářního obrazu Umučení sv. Bartoloměje ve farním kostele sv. Bartoloměje v N., spočívající v provedení restaurátorského průzkumu, sejmutí staré nefunkční rentoaláže, vyčištění rubu plátna a nažehlení na nové plátno, v žehlení lícové strany, ztenčení laků, odstranění rušivých tmelů a přemaleb, v novém tmelení, podlakování, provedení retušů a napnutí obrazu na vyspravený a sanovaný napínací rám, je podle předloženého restaurátorského záměru (Restaurátorský záměr, zpracoval J. L., srpen 2015) ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustný.

Z výroku je zřejmé, že je záměrem provést po transportu do ateliéru restaurátorský průzkum. Dle předložené dokumentace má tento průzkum, mimo jiné spočívat v odebrání vzorků na stratigrafické laboratorní vyhodnocení, zkoušky rozpustnosti laků, zjištění rozsahu a množství přemaleb. V takovém případě nemohl správní orgán rozhodnout již o realizaci restaurátorského zásahu, neboť až na základě výsledků restaurátorského průzkumu měl být zpracován návrh technologie restaurování. Ve výrokové části je však již stanovena přípustnost restaurování bez znalosti výsledků průzkumů. Restaurátorský záměr již přímo uvádí, že bude provedeno ztenčení laků, odstranění rušivých tmelů a přemaleb, aniž je zřejmé kterých a v jakém rozsahu, dále tmelení probarveným voskopryskyříčným tmelem, podlakování retušovacími lakem, lakování závěrečným lakem atd., avšak bez uvedení technologií k provedení těchto prací. Správní orgán měl posoudit předložený záměr pouze jako podklad pro další přípravu záměru restaurování obrazu, stanovit v souladu s ust. § 10 odst. 3 písm. a) a b) vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči, provedení průzkumných a výzkumných prací a teprve vyhodnocení získaných poznatků mělo být podkladem návrhu technologií při restaurování. Dále je třeba uvést, že některé navrhované technologie jsou v posuzovaném restaurátorském záměru uvedeny bez průzkumů, u jiných navrhovaných technologií není uvedena specifikace, nebo je záměrem je teprve konzultovat se zástupci objednatele a pracovníky památkové péče („ztenčení laků, odstranění rušivých tmelů a přemaleb), přičemž při připuštěné konzultaci správní orgán založil předpoklad k rozhodování mimo správní řízení.

Nabytím právní moci rozhodnutí získal vlastník kulturní památky veřejnoprávní oprávnění realizovat povolené práce a výsledkem jejich provedení může být ztráta hodnot kulturní památky zachycená v podrobně zpracovaném průzkumu.

Jak je již výše uvedeno, správní orgán neuvedl ve výroku k restaurování obrazu odkaz na vyhlášku. V bodě 2. výroku k záměru restaurování předmětného obrazu pouze uvedl povinnost odevzdat závěrečnou rest. zprávu odborné organizaci státní památkové péče a lhůtu, v níž tak musí učinit. Bez odkazu na vyhlášku může být závěrečná restaurátorská zpráva zpracována jakkoliv a jakémkoli rozsahu. Přitom odkaz na zpracování závěrečné restaurátorské zprávy dle vyhlášky uvedl NPÚ-ÚOP ve svém písemném vyjádření.

5. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci záměru umístění satelitní paraboly a satelitního přijímače na střechu bytového domu č.p. 1088 v ulici P. v R. na území ochranného pásma barokního kostela Všech svatých. Ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že popsaný záměr je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný.

Z kontrolovaného spisu je zřejmé, že předložená žádost o závazné stanovisko při popisu záměru obsahuje pouze informaci, že se jedná o „umístění satelitu na střechu bytového domu a sat. přijímač“ a toto má být „orientováno do dvora“. Zcela však chybí rozměry paraboly, popis kotvení a není ani upřesněno konkrétní místo ve střešní ploše, na kterém má být zařízení umístěno. Žádost je tedy neúplná. Správní orgán měl tedy žádost posoudit a vydat závazné stanovisko k přípravě záměru a stanovit podmínky v souladu s ust. § 9 odst. 4 vyhl.č. 66/1988Sb., kterou se provádí zákon o státní památkové péči (dále prováděcí vyhláška), při jejichž dodržení lze záměr dále připravovat nebo dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat účastníka řízení k odstranění vad žádosti a teprve poté rozhodnout ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči o přípustnosti realizace záměru

6. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci záměru sanace části krovu kostela sv. Kateřiny v Z., kdy tento kostel je zapsán v Ústředním seznamu kulturních památek ČR. Ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že popsáný záměr spočívající v očištění podélného dřevěného průvlaku stropní konstrukce nad hlavní lodí kostela **a přilehlých dřevěných konstrukcí**, jejich ošetření technologií mikrovlnného záření proti dřevokaznému hmyzu, následném opatření nátěrem prostředkem Bochemit a stabilizaci tesařských konstrukcí formou doplnění úhelníkových podložek pod maticemi ocelových závěsů stropních trámů, dále šetrném dopnutí táhel stropu, vyklínování a jejich zajištění, vše dle předložené dokumentace, je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný.

Výrok rozhodnutí, tak jak je definován, je nejednoznačný a nekontrolovatelný. Není zřejmé, co je myšleno pojmem „přilehlé dřevěné konstrukce“. Správní orgán tímto užitím vágního popisu rozsahu prací nechal na libovůli žadatele, do jaké míry přistoupí k zásahu na dřevěných konstrukcích krovu kulturní památky. Takový postup při definici předmětu řízení je v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být výrok rozhodnutí jasný, srozumitelný a určitý, aby mohl být vykonatelný a kontrolovatelný.

7. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci záměru označení provozovny malovaným logem a nápisem „CASINO FORBES“ v celkovém rozměru 500x326 cm provedeným ve žluté třpytivé a bílé barvě na severní stěně obrácené do dvora domu č.p. 82 pod stávajícím malovaným nápisem na domě č.p. 81, V. M. - město, nemovitě kulturní památce, číslo rejst. ÚSKP ČR, jež se nachází na území městské památkové zóny V. M. Správní orgán ve výroku tohoto rozhodnutí stanovil z hlediska zájmů státní památkové péče přípustnost záměru za podmínky, že *„pod logem a nápisem nebude proveden malovaný obdélníkový podklad“*.

K tomu je potřeba uvést, že správní orgán nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (ust. § 3 správního řádu). Správní orgán totiž připustil z hlediska památkové péče realizaci předloženého záměru dle předložené žádosti – ta obsahuje podobu loga a vizualizaci jeho umístění na fasádu, ovšem ona vizualizace je bez kótování a v podstatě je nekontrolovatelná a nevymahatelná. Správní orgán vydal závazné stanovisko k neurčité žádosti, aniž by vyzval účastníka podle § 37 odst. 3 správního řádu k jejímu doplnění o specifikaci záměru. Teprve poté mohl rozhodnout ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči o přípustnosti realizace záměru.

Dále je nutno konstatovat, že správní orgán v odůvodnění posuzovaného rozhodnutí vztáhl předmět žádosti pouze na hodnoty domu jako kulturní památky. Nijak však nevyhodnotil, jak se předmět žádosti, tj. předmětné práce, uplatní v rámci plošně chráněného území, zde městské památkové zóny V. M.

8. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci „obnovy konsekračních křížů v interiéru farního kostela Navštívení P. Marie, Z.“, kdy ve výroku tohoto rozhodnutí uvedl, že záměr konzervování a překrytí odkrytých konsekračních křížů nebo jejich částí, záměr restaurování jednoho z odkrytých konsekračních křížů a záměr vytvoření malovaných kopií konzervovaných a překrytých konsekračních křížů v interiéru farního kostela Navštívení P. Marie, budovy bez č.p. obec Z., součástí nemovitě kulturní památky Kostel Navštívení Panny Marie s klášterem a areálem, podle předloženého restaurátorského záměru je v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný za této podmínky: 1) Žadatel zajistí zpracování závěrečné restaurátorské zprávy a odevzdá jedno její vyhotovení Národnímu památkovému ústavu, územnímu odbornému pracovišti v Kroměříži, ve lhůtě do 60 dnů od ukončení prací.

Správní orgán v rozporu s ust. § 3 správního řádu nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, nevycházel z nezbytného poznání záměrem dotčených kulturněhistorických hodnot podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči a zanedbal tak základní předpoklad k naplnění povinnosti z § 2 odst. 4 správního řádu, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem, tedy v souladu se zájmem státní památkové péče na dalším zachování hmotného kulturního dědictví. Správní orgán totiž připustil z hlediska památkové péče realizaci předloženého záměru dle předložené žádosti, ovšem ani z žádosti, ani z výroku kontrolovaného rozhodnutí není zřejmé, kolika konsekračních křížů se záměr dotkne. Není definováno, kolika křížů se týká konzervování a překrytí, není definováno, kterých se to týká jen z části (a kterých částí), není ani zřejmé, který kříž má být obnoven celý a kolik má být kopií. Dále je potřeba říci, že předložený restaurátorský záměr lze jen s obtížemi označit za realizační. Není z něj totiž zřejmý rozsah konzervace křížů ani rozsah doplnění defektů. U návrhu restaurování malby u „jednoho konsekračního kříže“ není popsán způsob očištění od prachu, není zřejmý rozsah vytmelení ani rozsah barevné scelující retuše. Nutno konstatovat, že obdobné vady vykazuje i obligatorní podklad pro závazné stanovisko, neboť ani z písemného vyjádření NPÚ nevyplývá bližší specifikace či popis konsekračních křížů.

Kontrolující orgán shledal návrh na restaurování příliš obecným, aby podle něj mohly být práce jednoznačně provedeny. V důsledku toho tak správní orgán ponechal výsledek obnovy dle závazného stanoviska na vůli vlastníka, případně jím vybraného restaurátora.

Správní orgán vydal závazné stanovisko ke značně neurčité žádosti, aniž by vyzval účastníka podle § 45 odst. 2 správního řádu k jejímu doplnění o specifikaci předmětných konsekračních křížů. Teprve poté mohl rozhodnout ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči o přípustnosti realizace záměru

Dále je nutné uvést, že správní orgán chybně posoudil vytvoření malovaných kopií konsekračních křížů jako restaurování. Ustanovení § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči uvádí, že restaurováním se rozumí souhrn specifických výtvarných, uměleckořemeslných a technických prací respektujících technickou a výtvarnou strukturu originálu. Zhotovení kopií konsekračních křížů v interiéru nemovitě kulturní památky však pod tuto definici podřadit nelze a správní orgán měl o tomto zásahu, který se dotkne podstaty kulturní památky rozhodnout v samostatném výroku jako o její prosté obnově.

9. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci „Pokácení 24 ks stromů, zámecký park B.“, kdy ve výroku tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že „*záměr pokácení 24 ks stromů /následuje jejich výčet/...dle projektu „REVITALIZACE ZÁMECKÉHO PARKU V B.“, ... rostoucích v zámeckém parku u zámku v B., ...nemovitě kulturní památce, podle předložené žádosti je v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný za této podmínky: Za odstraněné dřeviny bude ve lhůtě do tří let od kácení provedena v parku náhradní výsadba stejného množství jedinců. Návrh jejího umístění a druhů předloží žadatel správnímu orgánu k posouzení a vyžádá si k nim závazné stanovisko.*“

Zde je potřeba uvést, že kontrolovaný spis není veden v souladu s § 17 správního řádu, kde je uvedeno, že spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci, a přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Takový soupis v uvedeném rozsahu však posuzovaný spis neobsahoval. Součástí spisu musí být bezesporu i kompletní předložená žádost vč. příloh. To znamená, že pokud se správní orgán ve výroku kontrolovaného rozhodnutí odvolává na výše uvedený projekt, musí být tento projekt součástí spisu. V opačném případě je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné. Navíc se lze pouze domnívat, zda v projektu byly dřeviny určené k pokácení prostorově identifikovány tak, aby jejich odstranění mohlo být z hlediska zájmů památkové péče řádně dozorováno, neboť prostorovou identifikaci výrok ani odůvodnění neobsahuje, přičemž pouze určitý a srozumitelný výrok rozhodnutí může být závazný, kontrolovatelný a vymahatelný.

Dále považuje kontrolní skupina za vhodné uvést, že při stanovování podmínek k přípustnosti záměru plánované náhradní výsadby je nutné vycházet z metodiky zveřejněné na webových stránkách MKČR (<https://www.mkcr.cz/metodicka-cinnost-250.html>).

10. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci „*Restaurování pískovcového kříže, parc. č. 282/3, k.ú. V. u V. M.*“. Ve výrokové části tohoto rozhodnutí uvedl správní orgán ve výroku I., že záměr restaurování pískovcového kříže (všech kamenných částí bez litinového korpusu Krista), jenž je nemovitou kulturní památkou, podle předložené žádosti a restaurátorského záměru nazvaného: „*Návrh na restaurování, pískovcový jetelový kříž v části obce L. – V. (okres V.)*“ je v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné realizovat za této podmínky: Žadatel zajistí zpracování závěrečné restaurátorské zprávy a odevzdá jedno její vyhotovení Národnímu památkovému ústavu, územnímu odbornému pracovišti v Kroměříži, ve lhůtě do 60 dnů od ukončení prací. Ve výroku II. pak správní orgán stanovil, že záměr restaurování litinového korpusu Krista na předmětném pískovcovém kříži podle předložené žádosti a restaurátorského záměru je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné připravovat za těchto podmínek: 1) Žadatel zajistí provedení průzkumu povrchových úprav korpusu Krista formou dvou pásových sond (1 na povrchu těla a 1 na roušce) a laboratorním rozbořením dvou vzorků odebraných z těchto sond; 2) Žadatel zajistí vypracování záměru na restaurování litinového korpusu Krista, který bude vycházet z výsledků provedeného průzkumu a který bude obsahovat návrh konkrétních materiálů, pracovních postupů, konečného výtvarného řešení způsobu upevnění korpusu na pískovcový kříž a vyžádá si k němu závazné stanovisko správního orgánu.

K tomu je potřeba uvést, že výrok II. výše uvedeného kontrolovaného rozhodnutí je nejasný, nesrozumitelný a neurčitý. Správní orgán v podmínce č. 1 tohoto výroku požaduje provedení průzkumu povrchových úprav korpusu Krista formou dvou pásových sond (1 na povrchu těla a 1 na roušce) a laboratorním rozbořem dvou vzorků odebraných z těchto sond. Správní orgán však nijak nespécifikoval rozměry těchto sond ani to, co má na mysli „laboratorním průzkumem“, resp. jaké konkrétní poznatky má laboratorní průzkum přinést. Správní orgán tak nechal na vůli vlastníka, případně restaurátora, v jakém rozsahu bude průzkum proveden a především, co má být zjištěno. Průzkumné práce mají význam nejen jako zdroj poznání konkrétní věci pro obohacení znalostí v oboru státní památkové péče pro dnešní generaci i generace následující, ale zejména pro kvalitu obnovy samé. Za metodologické vodítko lze považovat metodiku NPÚ Operativní průzkum a dokumentace historických staveb, Praha 2005, která je rovněž k dispozici na webových stránkách NPÚ (<http://www.npu.cz/download/1137070742/met31opd.pdf>).

Stanovená podmínka výroku je tak nekontrolovatelná a nevymahatelná a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. K tomu je potřeba dále dodat, že pokud správní orgán považoval předmětný kříž za dílo výtvarných umění či dílo uměleckých řemesel (ust. § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči) měl tuto skutečnost uvést už ve výroku rozhodnutí, právě s odkazem na uvedené ustanovení zákona o státní památkové péči.

Další pochybení správního orgánu bylo shledáno v tom, že nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (ust. § 3 správního řádu). V restaurátorském záměru, který byl součástí předložené žádosti, je totiž uvedeno, že *„pro optimální průběh jednotlivých restaurátorských kroků budou po zjištění stavu kamene a litiny odzkoušeny různé typy konzervačních materiálů a restaurátorských postupů a následně budou vybrány nejvhodnější prostředky pro daný materiál. Zkoušky budou zejména zaměřeny na postupy čištění a tmelení kamene.“* To jinými slovy znamená, že návrh technologie restaurátorského postupu je jak v části kamene, tak i litinového korpusu neurčitý a správní orgán měl buď dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat účastníka řízení k odstranění vad žádosti a teprve poté rozhodnout ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči o přípustnosti realizace záměru, nebo měl stejně jako v případě litinového korpusu rozhodnout i u kamenných částí kříže pouze o přípravě záměru s tím, že by určil ve smyslu ust. § 10 odst. 3 prováděcí vyhlášky jaké přípravné práce (průzkumy) a za jakých podmínek lze záměr provést.

Závazná stanoviska podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu; případně vydaných podle zvláštního zákona jako KZS:

1. Správní orgán vydal dle ust. § 149 odst. 1 správního řádu a § 44a odst. 3 zákona o státní památkové péči stanovisko k rozšíření sítě NN na ulici Mánesova u hotelu XY, přičemž toto stanovisko bylo vydáno jako podklad pro koordinované závazné stanovisko. V tomto případě se však nejedná o závazné stanovisko, které by bylo samostatným podkladem pro řízení stavebního úřadu, ale je součástí všech podkladů pro koordinované stanovisko. Koordinované závazné stanovisko je specifickým aktem, jehož účelem je nahradit více závazných stanovisek, které by měl vydat dotčený správní orgán jediným správním aktem. Do tohoto aktu se mají promítnout všechny veřejné zájmy, které podle jednotlivých zvláštních právních předpisů hájí konkrétní dotčený orgán. Podmínkou přitom je, že tyto veřejné zájmy nejsou ve vzájemném rozporu. Podstatnou a základní vlastností koordinovaného závazného stanoviska je skutečnost, že i přes koordinaci jednotlivých veřejných zájmů, jak to předpokládá § 4 odst. 6 stavebního zákona, zůstává závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu. Žádost o koordinované závazné stanovisko obdržel a obdrží správní orgán (obecní, městský či krajský úřad) jako jeden celek a tato žádost je současně žádostí o všechna jednotlivá závazná stanoviska, která je oprávněn správní orgán jako dotčený orgán na základě jednotlivých právních předpisů vydat. Z hlediska přezkoumatelnosti a dostatečného hájení dotčených zájmů pak dále musí být z aktů dotčeného správního orgánu jednoznačně zjištěné, co je v konkrétním případě závazné stanovisko (koordinované závazné stanovisko) a co je jeho obsahem závazným pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. V zájmu přezkoumatelnosti musí být závazné stanovisko i koordinované závazné stanovisko náležitě odůvodněno; koordinované závazné stanovisko musí být odůvodněno ve vztahu ke všem veřejným zájmům, které jsou v něm řešeny. Lze tedy jako zásadně chybnou označit takovou praxi, kdy subjekt hájící dílčí dotčený zájem, vypracuje akt, který vydá podle § 149 správního řádu závazné stanovisko pro koordinované závazné stanovisko. Pochybení správního orgánu tedy spočívá v tom, že obsah závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu je závazný pro výrokovou část rozhodnutí příslušného orgánu, nikoli pro koordinované závazné stanovisko, zpracované koordinátorem, které samo má sloužit jako závazný podklad pro výrok rozhodnutí příslušného orgánu. Tato praxe je pak také nepřijatelná z toho hlediska, že by mělo existovat pouze jedno závazné stanovisko, kde je jednoznačně a nesporně popsán zájem hájený dotčeným orgánem. Souběžná existence závazného stanoviska a koordinovaného závazného stanoviska k téže věci z hlediska ochrany téhož zájmu je velmi matoucí a sporná. Lze tedy konstatovat, že v rámci tvorby koordinovaného závazného stanoviska by hajitelé jednotlivých dotčených zájmů měli vůči koordinátorovi uplatňovat svůj zájem v aktu, který by měl – v návaznosti na vnitřní předpisy správního orgánu – podobu vnitřního sdělení (nikoli však jakéhosi dílčího závazného stanoviska).

Ve stanovisku (podkladu) správní orgán uvedl, že „plánované rozšíření sítě NN v ulici Mánesova za hotelem XY je podle předložené dokumentace ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči přípustné, pokud budou dodrženy tyto podmínky“. V bodě 1. uvedl, že nebude realizován samostatně stojící rozpojovací plastový pilíř, ale nová rozpojovací skříň, která má být přístupná z veřejného prostoru, bude zabudována do západní obvodové zdi stávající trafostanice na pozemku st. pl. 1782. Správní orgán však měl rozhodnout ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči pozitivně nebo negativně. Správní orgán záměr posoudil jako přípustný, a to jako celek, tedy i záměr samostatně stojícího rozpojovacího plastového pilíře, ale současně v podmínce rozhodl, že plastový samostatně stojící rozpojovací pilíř nebude realizován, což činí výrok vnitřně rozporný.

2. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko k plánované opravě a úpravě vstupní brány do dvora radnice v N. Ve výroku tohoto závazného stanoviska správní orgán uvedl, že plánovaná úprava dle předložené projektové dokumentace je dle ust. § 14 odst. 3 zákona přípustná za podmínek *1) Při instalaci podzemních pohonů nového automatického otevírání vrat nebude nijak zasahováno do kamenného soklu ohradní zdi a zejména nebudou poškozeny, odtesávány či jinak upravovány kamenné odrazníky vstupní brány; 2) Nebude užito navrhovaného nátěru opravené ocelové konstrukce brány kovářskou grafitovou barvou, ale povrchová úprava bude provedena nátěrem v barvy v odstínu bordó, odpovídajícím odstínu jiných kovářských a klempířských prvků na fasádě radnice.* Podmínka číslo 2), že „Nebude užito navrhovaného nátěru opravené ocelové konstrukce brány kovářskou grafitovou barvou, ale povrchová úprava bude provedena nátěrem v barvy v odstínu bordó, odpovídajícím odstínu jiných kovářských a klempířských prvků na fasádě radnice“ činí výrok nesrozumitelným, neboť správní orgán ve výroku odsouhlasil plánovaný záměr obnovy dle předložené projektové dokumentace jako celek, aby pak v druhé podmínce jeho část zamítnul. Správní orgán, pokud shledal část záměru s hlediska památkové péče jako nepřipustnou, měl ve výrokové části rozhodnutí stanovit dva výroky, kdy v prvním stanovil ty práce, které jsou z hlediska památkové péče přípustné, a v druhém by pak uvedl nepřipustnost k těm pracím, které z hlediska památkové péče provést nelze.

Dále je potřeba konstatovat, že ve výroku závazného stanoviska se neobjevuje skutečnost, že řešená nemovitost je kulturní památkou, ani to, že je součástí plošně chráněného území – městské památkové zóny.

Z kontrolované spisové dokumentace je dále zřejmé, že žádost o závazné stanovisko k opravě vstupní brány do dvora radnice neobsahuje dostatečný popis technologie instalace zamýšleného mechanismu automatického otevírání vstupní brány. Žádost je tedy neúplná a správní orgán měl dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat účastníka řízení k odstranění vad žádosti a teprve poté rozhodnout.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko jako úkon učiněný dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem (ust. § 149 odst. 1 správního řádu) ve věci provedení půdní vestavby domu „U Černého orla“, č.p. 10, k. ú. V. M.. Ve výroku závazného stanoviska uvedl, že je záměr provedení půdní vestavby v podkroví domu č. p. 10, nemovité kulturní památky, podle předložené žádosti a projektové dokumentace nazvané Půdní vestavba domu „U Černého orla“, kterou dále specifikoval a uvedl také rozsah záměru v souladu s ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný a současně stanovil podmínku: *Žadatelka si vyžádá závazné stanovisko k tvarovému, materiálovému a barevnému provedení zábradlí železobetonového schodiště z 2.NP do podkroví*“. V odůvodnění závazného stanoviska správní orgán uvedl, že k záměru provedení půdní vestavby v podkroví domu č. p. 10 již vydal závazné stanovisko č.j. 64932/2014, v němž konstatoval, že záměr provedení půdní vestavby v podkroví domu č. p. 10, podle předložené dokumentace pro vydání stavebního povolení je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný a stanovil podmínky, v nichž uvedl, mimo jiné, že žadatelka předloží správnímu orgánu konstrukční, materiálové a technické provedení obou nových schodišť včetně zábradlí.

Správní orgán v kontrolovaném závazném stanovisku dále uvedl, že si vyžádal k plánovanému záměru písemné vyjádření od Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Kroměříži. Dále uvedl, že odborná organizace státní památkové péče ve svém odborném vyjádření konstatuje, že z hlediska státní památkové péče lze záměr realizovat jen při splnění podmínek památkové péče, a to, že „zábradlí nového betonového schodiště, jeho konstrukční, tvarové a barevné řešení bude předloženo k posouzení orgánu státní památkové péče“. Správní orgán k podmínce stanovené ve výroku kontrolovaného závazného stanoviska uvedl, že posoudil předloženou dokumentaci a dospěl k závěru, že naplňuje většinu bodů uvedených v podmínce závazného stanoviska č. j. 64932/2014. Uvedl dále, že jediným bodem, který nebyl v dokumentaci naplněn, je provedení zábradlí schodiště a dále, že předložení provedení zábradlí schodiště požaduje ve svém odborném vyjádření také odborná organizace státní památkové péče, a správní orgán proto stanovil tento bod jako jedinou podmínku závazného stanoviska.

Správní orgán rozhodoval o zábradlí schodiště (v tomto případě jednoho schodiště) opakovaně. V závazném stanovisku č. j. 64932/2014 byla stanovena podmínka předložit správnímu orgánu „konstrukční, materiálové a technické provedení obou nových schodišť včetně zábradlí“, v kontrolovaném závazném stanovisku stanovil správní orgán podmínku „žadatelka si vyžádá závazné stanovisko k tvarovému, materiálovému a barevnému

provedení zábradlí železobetonového schodiště z 2. NP do podkroví“. Z odůvodnění závazného stanoviska nevyplývá, že by se mělo jednat o jiný důvod, resp. jiné zábradlí, než bylo posuzováno v předchozím řízení. Ve smyslu ust. § 48 odst. 2 správního řádu, cit. „Přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou“. Pokud naplnění podmínky uvedené v předchozím závazném stanovisku neobsahoval další stupeň dokumentace předložené k řízení správnímu orgánu, což uvádí sám správní orgán v odůvodnění kontrolovaného závazného stanoviska, měl ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu a násl. ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat žadatele, aby dokumentaci o tento požadavek obsažený v předchozím závazném stanovisku doplnil. Případně mohl též rozhodnout o přerušení řízení ve smyslu ust. § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu. Správní orgán toto neučinil a postupoval v rozporu s ust. § 2 správního řádu (základní zásady činnosti správních orgánů) a následujících ustanovení správního řádu.

Správní orgán nepostupoval v řízení v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu, neboť neposoudil záměr, jehož součástí byla dokumentace, důsledně. Předložená dokumentace, která je součástí spisu, v části D-Dokumentace objektů - D.1.1 Architektonicko- stavební část - a) Technická zpráva uvádí na str. 6 - Schodiště, že schodiště ze 2.NP do podkroví je navrženo jako ocelové 1-ramenné smíšené pravotočivé, Na schodišti bude instalováno ocelové zábradlí s dřevěným madlem v. 1 100mm. Zda byla tedy naplněna podmínka předchozího závazného stanoviska, měl správní orgán jednoznačně posoudit.

Pokud správní orgán stanovil podmínku ve výroku závazného stanoviska, měl ji řádně a přezkoumatelným způsobem zdůvodnit, resp. měl uvést rozbor úvah, které správní orgán vedly ke stanovení této podmínky. To, že v odůvodnění kontrolovaného závazného stanoviska správní orgán uvedl, že se jednalo o jediný bod, který nebyl v dokumentaci naplněn a předložení provedení zábradlí požadovala i odborná organizace státní památkové péče, není v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu.

Dále je třeba vytknout správnímu orgánu jeho postup ve správním řízení, neboť umožnil odborné organizaci státní památkové péče doplňovat dokumentaci, která byla správnímu orgánu předložena při podání žádosti a k níž si správní orgán vyžádal písemné vyjádření odborné organizace státní památkové péče. Jak je zřejmé z žádosti odborné organizace státní památkové péče o prodloužení lhůty k předložení písemného vyjádření správnímu orgánu, je o prodloužení lhůty žádáno z důvodu, že dochází „k doplňování dokumentace projektantem na základě požadavků a připomínek památkové péče“. O jaké doplnění předložené projektové dokumentace a v jakém rozsahu se mělo jednat, není zřejmé z podkladů k řízení, ani ze závazného stanoviska vydaného k žádosti a předložené dokumentaci správnímu orgánu. Pokud dospěla odborná organizace státní památkové péče po posouzení předložené dokumentace k názoru, že tato není zpracována v souladu se zájmy státní památkové péče, bylo na správním orgánu, aby postupoval v souladu se správním řádem. Účastníkem řízení je v tomto případě žadatelka.

4. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko jako úkon učiněný dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem (ust. § 149 odst. 1 správního řádu) ve věci záměru obnovy zděné brány v oplocení parku na pozemku parc. č. 1320/1 k. ú. V. M., která je součástí kulturní památky. Předmětem řízení, o němž bylo rozhodováno, byla dokumentace, jejíž obsah uvedl správní orgán v odůvodnění závazného stanoviska. Jednalo se o Technický popis, jednoduchý kótovaný výkres pohledu a půdorysem bez kótování – dat. 11/2015, dále dokumentace obsahovala výkres s návrhem štukové výzdoby - nedatováno, bez kót. Dle této dokumentace rozhodl správní orgán o přípustnosti záměru „obnovy“. Záměr odůvodnil v souladu s písemným vyjádřením odborné organizace státní památkové péče tak, že „navržené řešení představuje obnovu původního vzhledu vstupní brány, byť ve zjednodušené podobě“. Správní orgán v odůvodnění závazného stanoviska popsal bránu, přičemž tento popis odpovídá stavu brány před jejím poškozením při autonehodě, jak bylo možné zjistit ze snímku doložené k řízení ve věci poškození brány dle ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči. Dále uvedl, že tato současná brána je novějším stavebním dílem, které nahradilo původní zděnou a štukem zdobenou bránu v jednodušší podobě.

Z kontrolovaného spisu je zřejmé, že se má jednat o stavbu nové brány, a to v „původním vzhledu“, avšak v kontrolovaném spise není doložen žádný doklad, z něhož by bylo zřejmé, jaký „původní vzhled“ měl správní orgán na mysli. Předložená technická zpráva uvádí, že „...brána bude svým vzhledem vycházet z původního stavu brány doloženého dobovými fotografiemi“. Tyto fotografie nejsou součástí dokumentace.

Správní orgán měl v souladu s ust. § 37 odst. 2 správního řádu vyzvat žadatele k doplnění žádosti, aby bylo možné záměr jednoznačně posoudit. To však správní orgán neučinil. Tohoto pochybení se dopustil správní orgán také při posouzení předložené dokumentace, která nesplňuje základní požadavky na dokumentaci pro stavbu brány ve smyslu vyhlášky MMR č. 499/2006 Sb.. Správní orgán posuzoval předloženou dokumentaci mimo jiné s tím, že závazné stanovisko k předmětnému záměru, a tedy i předloženou dokumentaci, je vydáváno, jak je již výše uvedeno, jako úkon učiněný dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem. Kontrolní skupina má za to, že předmětná dokumentace není zpracována tak, aby bylo možné ji jednoznačně posoudit z hlediska

zájmů státní památkové péče, ani nemůže splňovat požadavky na dokumentaci, která by pak byla posouzena v rámci řízení vedeného příslušným stavebním úřadem v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

Správní orgán dále nepostupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu, resp. nepostupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tj. se zásadami správního řízení. Správní orgán vycházel pouze z písemného vyjádření odborné organizace státní památkové péče, neopatřil žádné relevantní podklady, z nichž by bylo zřejmé, jaký „původní stav brány“ měl na mysli.

Závazná stanoviska jako samostatná rozhodnutí ve správním řízení podle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 67 správního řádu:

1. Správní orgán vydal rozhodnutí, v jehož výroku uvedl, že plánované nové označení provozovny v parteru domu na Masarykově náměstí v N. podle žádosti předložené v tomto řízení, spočívající ve změně stávajícího označení a polepů na výkladcích provozovny („Rybářské potřeby“) na „Potraviny večerka“ za použití kombinace polepů tiskovou fólií s laminací a tabulovou fólií s možností popisu křídou, ve smyslu ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči, z hlediska zájmů státní památkové péče uplatňovaných na chráněném území městské památkové zóny N. je přípustné.

Z kontrolované spisové dokumentace je však zřejmé, že žádost k výše popsanému záměru není dostatečná, neboť neobsahuje žádné rozměrové určení nových polepů, typ písma ani jeho velikost. Žádost je tedy neúplná a správní orgán měl dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat účastníka řízení k odstranění vad žádosti a teprve poté rozhodnout.

2. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci obnovy rodinného domu č.p. 40 v K., jenž se nachází na území ochranného pásma Městské památkové zóny K. Výroková část je členěna na tři výroky, kdy v prvním správní orgán stanovil, že záměr výměny střešní krytiny (stávající betonová taška) za krytinu keramickou Tondach - STODO 12, engoba měděná položenou na nové laťování a osazení ventilačních hlavic a jednoho komínového vylezu na střeše rodinného domu č.p. 40 je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný za podmínky, že k rozměrům, materiálu a barevnosti nových klempířských prvků, druhu a umístění ventilačních hlavic a rozměrů a umístění komínového vylezu si žadatelé vyžádají závazné stanovisko správního orgánu. V druhém výroku pak správní orgán uvedl, že záměr výměny stávajících 2 ks trojkřídlých oken (1400x1900 mm), 1 ks dvoukřídlého okna (1400x1300 mm) a vchodových dveří (2100x1100 mm) na severní straně, 2 ks dvoukřídlých oken (1400x1300 mm) na východní straně a 1 ks trojkřídlého okna (1400x1900 mm), 1 ks dvoukřídlého okna (1400x1300 mm), 1 ks jednokřídlého okna (1400x600 mm), a vchodových dveří (2100x1100 mm) na jižní straně rodinného domu č.p. 40 je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný za těchto podmínek: 1) Vstupní dveře dle přeložené žádosti nebudou instalovány; 2) Okna a dveře budou při instalaci osazena při líci obvodového zdiva tak, aby po zateplení fasády byla zachována stejná hloubka nového ostění. Ve třetím výroku správní orgán uvedl, že záměr úpravy fasády rodinného domu č.p. 40 je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný.

K uvedenému je potřeba říci, že první a druhý výrok kontrolovaného rozhodnutí je v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, kde je uvedeno, že výrok rozhodnutí musí být srozumitelný, přesný a určitý, aby mohl být kontrolovatelný a vymahatelný. Oba výroky jsou vnitřně rozporné, neboť v prvním správní orgán stanovil přípustnost záměru výměny střešní krytiny (stávající betonová taška) za krytinu keramickou Tondach - STODO 12, engoba měděná položenou na nové laťování a osazení ventilačních hlavic a jednoho komínového vylezu na střeše rodinného domu č.p. 40, ovšem zároveň stanovil podmínku, že k rozměrům, materiálu a barevnosti nových klempířských prvků, druhu a umístění ventilačních hlavic a rozměrů a umístění komínového vylezu si žadatelé vyžádají závazné stanovisko správního orgánu, přestože materiál i barevnost nových klempířských prvků, druh a umístění ventilačních hlavic a rozměrů a umístění komínového vylezu mohlo být určeno již v rámci tohoto správního řízení. Správní orgán vydal závazné stanovisko k neurčité žádosti, aniž by vyzval účastníka podle § 37 odst. 3 správního řádu k jejímu doplnění o specifikaci potřebných materiálů. To samé platí o druhém výroku: správní orgán rozhodl o přípustnosti výměny výplní fasádních otvorů včetně dveří za podmínky, že vstupní dveře dle přeložené žádosti nebudou instalovány. Tato podmínka tak znamená rozpor s připuštěnými pracemi rozvedenými ve výroku. Výrok je tak zmatečný. Postup správního orgánu byl chybný a v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu.

Dále je potřeba konstatovat, že odůvodnění kontrolovaného rozhodnutí obsahuje pochybení ve vazbě na ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Dům č.p. 40 se nachází na území ochranného pásma Městské památkové zóny K.

Správní orgán však zdůvodnil své rozhodnutí hodnotami domu, aniž by předmět řízení posoudil ve vztahu k předmětu ochrany, pro který bylo ochranné pásmo vyhlášeno: zde plošně památkově chráněné území – městská památková zóna K. Jinými slovy: správní orgán měl popsat nejen to, jak se řešený záměr stavebních úprav dotkne hodnot vlastního domu, ale zejména to, jak se uplatní ve vazbě na památkovou zónu (to vše v souladu s podmínkami prohlášeného ochranného pásma).

Závazná stanoviska podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči a ust. § 149 odst. 1 správního řádu:

1. Správní orgán vydal ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko ve věci výměny výplní otvorů v 1. NP a zateplení podkrovní části střechy a stropu domu č.p. 19/60 v H. Ve výroku tohoto závazného stanoviska bylo uvedeno, že práce spočívají v následujícím: V části přízemí, kde je zřízeno kamenictví, hodlá investor vyměnit výplně (okna a výloha kamenictví) v 1. NP, nová okna hodlá realizovat ze dřeva v barvě, struktuře a tvaru jako stávající, tedy tmavě hnědá dvoudílná okna se světlíkem děleným vertikálními příčkami, další úpravy se mají týkat zateplení podkroví, které by mělo celé probíhat zevnitř a nijak nezasahovat do tvaru či materiálu stávající konstrukce střechy a obvodového zdiva. Správní orgán stanovil k uvedenému záměru z hlediska památkové péče přípustnost bez podmínek. Zde je potřeba uvést, že předmět řízení je ve výroku kontrolovaného závazného stanoviska vymezen nepřesně, respektive nejednoznačně. Není totiž zřejmé, kolik oken a výkladců na předmětné nemovitosti má být měněno. Specifikace, která je vázána na prostory kamenictví je rovněž nedostačující, neboť ze spisové dokumentace prostory tohoto kamenictví blíže určit nelze. Takto definovaný předmět řízení je nejednoznačný a nespĺňuje náležitosti stanovené v ust. § 68 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být výrok jasný, přesný a určitý.
2. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči závazné stanovisko ve věci záměru umístění 2 ks reklamních tabulí na fasádě objektu č.p. 487 na ulici P. v R., na území ochranného pásma barokního kostela Všech svatých. Ve výroku závazného stanoviska je uvedeno, že popsaný záměr umístění 2 ks reklamních tabulí (plechové tabule v hnědém odstínu s béžovým popisem, **o rozměrech cca 70 x 100 cm**) na pilastrech ve fasádě objektu po obou stranách vstupních dveří do vinotéky a 2 ks polepů oken (v dolním výklonném křídle, barva polepu bílá) po obou stranách vstupních dveří do vinotéky v objektu Společenského domu, podle předložené vizualizace (bez datace a autora), je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný za podmínky, že reklamní tabule, které mají být umístěné na pilastrech ve fasádě objektu po obou stranách vstupních dveří do vinotéky **budou mít max. rozměr 45 cm x 165 cm**.

Takto stanovený výrok je nesrozumitelný, neboť správní orgán nejprve stanovil přípustnost plánovaného záměru jako celku (tedy přípustnost realizace tabulí o rozměrech cca 70 x 100 cm), ale v podmínce výroku tuto přípustnost podmínil tím, že tabule budou realizovány o max. rozměru 45 cm x 165 cm. Takto vnitřně rozporný výrok není v souladu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být výrok rozhodnutí jasný, srozumitelný a určitý, aby mohl být vykonatelný a kontrolovatelný.

3. Správní orgán vydal podle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnutí ve věci záměru *vybudování chodníku podél budovy fary, ohradní zdi a hospodářské budovy, D. B., zapsaných v Ústředním seznamu kulturních památek pod č. rejstříku ÚSKP ČR, (SO 103 - šířka 1,75 m, povrch z betonové dlažby v barvě pískovcové, příp. žluté, tl. 8 cm), rekonstrukce chodníku u jídelny základní školy v bezprostřední blízkosti kulturní památky* - kostela Sv. Ant. Paduánského, zapsaného v Ústředním seznamu kulturních památek (SO 102 - šířka 1,50 m, povrch z betonové dlažby v barvě šedé, tl. 6 cm, ukončený od přilehlého hřiště betonovou opěrnou zídkou s kamenným obkladem) podle předložené projektové dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby. Ve výroku závazného stanoviska správní orgán uvedl, že popsaný záměr je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný za podmínek, že 1) Novou betonovou dlažbu podél budovy fary, ohradní zdi a hospodářské budovy požadujeme řešit v barvě pískovcové; 2) Varovné pásy v plochách nových chodníků požadujeme řešit pouze změnou povrchové struktury betonové dlažby bez vizuálního kontrastu.

K uvedenému konstatuje kontrolní skupina následující: dle ust. § 2 odst. 2 správního řádu správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Ve vazbě na kulturní památky kostel Sv. Ant. Paduánského a budovu fary, ohradní zdi a hospodářské budovy vydává správní orgán závazné stanovisko dle ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči k údržbě, opravě, rekonstrukci, restaurování nebo jiné úpravě těchto kulturních památek nebo jejich prostředí. V daném případě se však nejednalo o obnovu těchto kulturních památek a ani o obnovu jejich prostředí. Pojem "prostředí kulturní památky" a jeho aplikace jsou neoddělitelné od kulturní památky a stejně pevná a přímá vazba je mezi omezeními v prostředí kulturní památky a ochranou hodnot dané kulturní památky. K aplikaci pojmu prostředí kulturní památky v § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči je nezbytné zmínit jedno omezení, které sice nemá s obsahem pojmu prostředí kulturní památky nic společného, přesto však jeho aplikaci v rámci tohoto ustanovení omezuje. Touto podmínkou je požadavek ustanovení § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči, aby práce v prostředí kulturní památky zamýšlel realizovat její **vlastník**. Pokud zásah provádí svým jménem a na svůj účet osoba, která není vlastníkem kulturní památky v její blízkosti má

být činnost realizována, ustanovení § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči se na tento postup nevztahuje (viz Stanovisko Ministerstva kultury, odboru památkové péče č.j. 1334/2005 ze dne 24. ledna 2005). V daném případě lze o prostředí kulturní památky stěžít uvažovat, neboť řešené pozemky leží mimo plochu výše uvedených nemovitých kulturních památek a práce vlastník nerealizuje. Navíc lze jen obtížně prokázat, že realizací chodníků na sousedních parcelách by došlo k negativním zásahům do hodnot, pro něž byly řešené kulturní památky prohlášeny. Z uvedeného vyplývá, že správní orgán posuzovaný záměr chybně vyhodnotil jako zásah do prostředí kulturních památek, takto záměr definoval ve výroku napadeného závazného stanoviska a k tomu vztáhl i podstatnou část odůvodnění. Předložený záměr však ve vztahu k prostředí kulturní památky, ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči posuzovat nelze.

Rozhodnutí o způsobu odstranění závady kulturní památky dle § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči:

1. Správní orgán obdržel dne 30.10.2015 od Mateřské školy, základní školy a střední školy pro sluchově postižené ve V. M. oznámení o poškození majetku školy (kulturní památky) a o vyjádření způsobu odstranění závady (stavby). Součástí podání byl snímek stavby brány, který zřejmě dokumentuje stav před poškozením způsobeným dopravní nehodou. Žádost jednoznačnou specifikaci předmětu poškození neobsahuje. Protokol o místním šetření, doložený ve spise, je uveden popis poškození při dopravní nehodě s tím, že „zůstala stát levá část brány“. K protokolu je připojen jednoduchý náčrt zůstatku brány s kótami a schematickým vyznačením poškození. Správní orgán následně vydal rozhodnutí, č. j. MěÚVM 57646/2015, v němž stanovil v bodě 1 podmínku, že „vlastník zajistí vypracování projektu opravy brány (technická zpráva, půdorys, pohled), který bude respektovat původní materiálové a tvarové řešení a vyžádá si k němu ve lhůtě do 90 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí závazné stanovisko správního orgánu“. V bodě 2. stanovil povinnost, že „vlastník provede opravu brány ve lhůtě do 1 roku od vydání závazného stanoviska podle bodu č. 1 tohoto rozhodnutí v souladu s podmínkami v něm stanovenými“.

Pochybení správního orgánu je v tom, že stanovil podmínky ve výroku rozhodnutí v rozporu s ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči. Žadatel ve smyslu tohoto ustanovení splnil oznamovací povinnost a požádal o vyjádření způsobu odstranění závady. Správní orgán měl v souladu s ust. § 12 odst. 1 zákona o státní památkové péči rozhodnout o nezbytných pracích, které nezasahují do konstrukce památky, v tomto případě tak, aby byla zbývající část stavby brány zabezpečena proti dalšímu poškození nebo aby torzo stavby nemohlo ohrozit bezpečnost chodců, neboť podél oplocení s předmětnou bránou je veřejně přístupný chodník. Současně měl stanovit termín, do kdy musí žadatel takové opatření provést, případně, do kdy lze stanovené zabezpečení využívat. Správní orgán však stanovil podmínky bez stanovení povinnosti zabezpečení kulturní památky, které mají zabránit dalšímu poškození.